pag. 584.

et sis je wahest õigus, wõitu sino raala saap siallutama. ütz kõik saimi sis sia kohnas, kord kas weip õigus mino käest fulli raha ärä, wai mitte ehk weel toop midäki sino käest.

Ent temä ütles, mille pääle ma enämp sihla pane midas wõttat ja weel mo käest anna ülekohtuka, fest mo raha am je kõik ettan, ja mund warantst mul je sinn ei ole kui enneki palias kehä, nink weel mõnet räiwa kihrut pääl katles nüst je selleki mida ei wõi joatä.

Olga teine wastutas, kui full raha ega must warantst sinn ütten ei ole, sis ma tüüs mes dallis sis jul wel am, selle paale panem sis sihla.

Ütz kõik, sinu mull enneki am sinn nüsdame sis mille pääle wäst sihla pandon sis panem ka.

Ja kui ma fulle se asja nink tedä anna, et ja sis enämp ei tagane kaheki ennast lubamisest.

Muitoki ütles ta mes ma ole lubanu sedä minna ka joan täutinä

Sis ütles see wes, sihmat am neet asjat mille pääle meie wõime sihla panda, nink kes sis jälleki edimäne wasta taha see paap meile sis ettuse andja olema. kui ta sino ärkust paap paremps sitaw sis tahes mina omat sihmät päästa wällä pitä, aga kui ta paap mino poole wõittu wõdma sis pistan ma sino sihmät päästa wällä, kas kuulet, fulle pääle jääp nüüd meie sihlwedo.

Mino peräst ka, fest ma ei taha ises annan õigust jonni perrä jätta, fest jonna piät, jonn am je Jumalaft kohtut inemistele, mille kõbi neil käis fugulise sõdimise ja kahtu tulewa

Ja nii kõnelten kätsiwi nemä edesi kwani nemä je rawwest ärä näwä et neile ütz wenna pappi moodne mees wasta tulli, ja sell mehel kes õigust pääle olli sihla sadanu, sai hä mult et ennete wahest see kirjatundja joap tinä poole õiguse ütlemä

pag. 585.

ja ruhkrien kätsiwä nemä sis pool joosten kui pappile wasta puttasi. Kuule preestrisene sina olit kaz issi meile arwast kirjämes ja wõit kah tedä mes hä ehk halwa on. ütle meile mes am paremp, kas õigusega wai ülekohtuka saatut raha, fest meie ohme käis te selle üle sihla wedänu ja ei tiija mes paremp wäsi olla, kui ja mäletät ja wõit sis jeleda ja anna meile sis sedä tedä kumpes nüst paremp am fest meis esi ei ja fest judaski arwas nüst pääsi tulupamp inemisse olema.

Sis ütles preestri, mina ei tiija parempusst ei ka tulusfest midäki kumpes nüst tulupamp am, ent ega inemine püüwäp ises raha kas wai maste ta enneki saap olgu sis ülekohtuka wai mitte, nü mus rahwas kui ka minaki, kui walda kirjama käsi sis püüwäp ja ja tahasi kui eks inängä wäl andasi kui neil waia am mulle anda, ja kui ei anta sis ma neid weel kiremutan ja ütlen, et kui nema preestrile ei anna, sis ei ja neile pöld ümmistuma, ja kui taome mitte figürema kui na käidst jakso ei anna, sis antas ärä kui mitte eremu sis kimme käsi, nü kõnelen mina esi sentäst ja arwan et muurahwas ka minast parem ei pääsi olema, nink ütlen et ülekohust rohkemp armastadas kui õigust sis pääsi ta paremp ka ises rahwale olema, fest mes melkeräline, se am ka paremp.

Kui ajani olli se ülekohtu kirjä mees wäisi olnu ja sedä preestri juttu päält kulleknu nink kui papp olli waid jäänü sis wakas temä sõnelnu nink ütles pappile, kuule ma seletan sis sulle ennu sihlwedo se tõse nekeka, meil on jo selmas kõrd sihla wetadu, ennitse sõkra olli raha pääle, ja nüüd am temäl raha ettan, nink olemi sis sihmi pääle sihla pandnu, kui joap ülekohut sättetama sis pistan temä sihmä päästa wällä, aga kui õigust piät paremps ättekitama sis kahesti ma ennu sihmä wälla kirjutata, ja nüüd olede teie mulle õiguse mäestnu. sis awitasse ka. meeli temäle sedä kippitist töst ärä teta mes temä esi on ümmitonu